

[NKJV \(English\)](#) This file contains a blank for each word of each verse except for the most frequently used words.

[RVR1995 \(Español\)](#) Este archivo contiene un espacio para cada palabra de cada versículo excepto para las palabras más utilizadas.

[LSG \(Français\)](#) Ce fichier contient un blanc pour chaque mot de chaque verset à l'exception des mots les plus fréquemment utilisés.

[Textus Receptus Stephanus 1550 \(Greek\)](#) This file contains a blank for each Greek word of each verse except for the most frequently used words.

NKJV

Mark 04:01 And again He began to teach by the sea. And a great multitude was gathered to Him, so that He got into a boat and sat in it on the sea; and the whole multitude was on the land facing the sea.

Mark 04:02 Then He taught them many things by parables, and said to them in His teaching:

Mark 04:03 "Listen! Behold, a sower went out to sow.

Mark 04:04 And it happened, as he sowed, that some seed fell by the wayside; and the birds of the air came and devoured it.

Mark 04:05 Some fell on stony ground, where it did not have much earth; and immediately it sprang up because it had no depth of earth.

Mark 04:06 But when the sun was up it was scorched, and because it had no root it withered away.

Mark 04:07 And some seed fell among thorns; and the thorns grew up and choked it, and it yielded no crop.

Mark 04:08 But other seed fell on good ground and yielded a crop that sprang up, increased and produced: some thirtyfold, some sixty, and some a hundred."

Mark 04:09 And He said to them, "He who has ears to hear, let him hear!"

Mark 04:10 But when He was alone, those around Him with the twelve asked Him about the parable.

Mark 04:11 And He said to them, "To you it has been given to know the mystery of the kingdom of God; but to those who are outside, all things come in parables,

Mark 04:12 so that 'Seeing they may see and not perceive, And hearing they may hear and not understand; Lest they should turn, And their sins be forgiven them.' "

Mark 04:13 And He said to them, "Do you not understand this parable? How then will you understand all the parables?

Mark 04:14 The sower sows the word.

Mark 04:15 And these are the ones by the wayside where the word is sown. When they hear, Satan comes immediately and takes away the word that was sown in their hearts.

Mark 04:16 These likewise are the ones sown on stony ground who, when they hear the word, immediately receive it with gladness;

Mark 04:17 and they have no root in themselves, and so endure only for a time. Afterward, when tribulation or persecution arises for the word's sake, immediately they stumble.

Mark 04:18 Now these are the ones sown among thorns; they are the ones who hear the word,

Mark 04:19 and the cares of this world, the deceitfulness of riches, and the desires for other things entering in choke the word, and it becomes unfruitful.

Mark 04:20 But these are the ones sown on good ground, those who hear the word, accept it, and bear fruit: some thirtyfold, some sixty, and some a hundred."

Mark 04:21 Also He said to them, "Is a lamp brought to be put under a basket or under a bed? Is it not to be set on a lampstand?

Mark 04:22 For there is nothing hidden which will not be revealed, nor has anything been kept secret but that it should come to light.

Mark 04:23 If anyone has ears to hear, let him hear."

Mark 04:24 Then He said to them, "Take heed what you hear. With the same measure you use, it will be measured to you; and to you who hear, more will be given.

Mark 04:25 For whoever has, to him more will be given; but whoever does not have, even what he has will be taken away from him."

Mark 04:26 And He said, "The kingdom of God is as if a man should scatter seed on the ground,

Mark 04:27 and should sleep by night and rise by day, and the seed should sprout and grow, he himself does not know how.

Mark 04:28 For the earth yields crops by itself: first the blade, then the head, after that the full grain in the head.

Mark 04:29 But when the grain ripens, immediately he puts in the sickle, because the harvest has come."

Mark 04:30 Then He said, "To what shall we liken the kingdom of God? Or with what parable shall we picture it?

Mark 04:31 It is like a mustard seed which, when it is sown on the ground, is smaller than all the seeds on earth;

Mark 04:32 but when it is sown, it grows up and becomes greater than all herbs, and shoots out large branches, so that the birds of the air may nest under its shade."

Mark 04:33 And with many such parables He spoke the word to them as they were able to hear it.

Mark 04:34 But without a parable He did not speak to them. And when they were alone, He explained all things to His disciples.

Mark 04:35 On the same day, when evening had come, He said to them, "Let us cross over to the other side."

Mark 04:36 Now when they had left the multitude, they took Him along in the boat as He was. And other little boats were also with Him.

Mark 04:37 And a great windstorm arose, and the waves beat into the boat, so that it was already filling.

Mark 04:38 But He was in the stern, asleep on a pillow. And they awoke Him and said to Him, "Teacher, do You not care that we are perishing?"

Mark 04:39 Then He arose and rebuked the wind, and said to the sea, "Peace, be still!" And the wind ceased and there was a great calm.

Mark 04:40 But He said to them, "Why are you so fearful? How is it that you have no faith?"

Mark 04:41 And they feared exceedingly, and said to one another, "Who can this be, that even the wind and the sea obey Him!"

Mark 05:01 Then they came to the other side of the sea, to the country of the Gadarenes.

Mark 05:02 And when He had come out of the boat, immediately there met Him out of the tombs a man with an unclean spirit,

Mark 05:03 who had his dwelling among the tombs; and no one could bind him, not even with chains,

Mark 05:04 because he had often been bound with shackles and chains. And the chains had been pulled apart by him, and the shackles broken in pieces; neither could anyone tame him.

Mark 05:05 And always, night and day, he was in the mountains and in the tombs, crying out and cutting himself with stones.

Mark 05:06 When he saw Jesus from afar, he ran and worshiped Him.

Mark 05:07 And he cried out with a loud voice and said, "What have I to do with You, Jesus, Son of the Most High God? I implore You by God that You do not torment me."

Mark 05:08 For He said to him, "Come out of the man, unclean spirit!"

Mark 05:09 Then He asked him, "What is your name?" And he answered, saying, "My name is Legion; for we are many."

Mark 05:10 Also he begged Him earnestly that He would not send them out of the country.

Mark 05:11 Now a large herd of swine was feeding there near the mountains.

Mark 05:12 So all the demons begged Him, saying, "Send us to the swine, that we may enter them."

Mark 05:13 And at once Jesus gave them permission. Then the unclean spirits went out and entered the swine (there were about two thousand); and the herd ran violently down the steep place into the sea, and drowned in the sea.

Mark 05:14 So those who fed the swine fled, and they told it in the city and in the country. And they went out to see what it was that had happened.

Mark 05:15 Then they came to Jesus, and saw the one who had been demon-possessed and had the legion, sitting and clothed and in his right mind. And they were afraid.

Mark 05:16 And those who saw it told them how it happened to him who had been demon-possessed, and about the swine.

Mark 05:17 Then they began to plead with Him to depart from their region.

Mark 05:18 And when He got into the boat, he who had been demon-possessed begged Him that he might be with Him.

Mark 05:19 However, Jesus did not permit him, but said to him, "Go home to your friends, and tell them what great things the Lord has done for you, and how He has had compassion on you."

Mark 05:20 And he departed and began to proclaim in Decapolis all that Jesus had done for him; and all marveled.

Mark 05:21 Now when Jesus had crossed over again by boat to the other side, a great multitude gathered to Him; and He was by the sea.

Mark 05:22 And behold, one of the rulers of the synagogue came, Jairus by name. And when he saw Him, he fell at His feet

Mark 05:23 and begged Him earnestly, saying, "My little daughter lies at the point of death. Come and lay Your hands on her, that she may be healed, and she will live."

Mark 05:24 So Jesus went with him, and a great multitude followed Him and thronged Him.

Mark 05:25 Now a certain woman had a flow of blood for twelve years,

Mark 05:26 and had suffered many things from many physicians. She had spent all that she had and was no better, but rather grew worse.

Mark 05:27 When she heard about Jesus, she came behind Him in the crowd and touched His garment.

Mark 05:28 For she said, "If only I may touch His clothes, I shall be made well."

Mark 05:29 Immediately the fountain of her blood was dried up, and she felt in her body that she was healed of the affliction.

Mark 05:30 And Jesus, immediately knowing in Himself that power had gone out of Him, turned around in the crowd and said, "Who touched My clothes?"

Mark 05:31 But His disciples said to Him, "You see the multitude thronging You, and You say, 'Who touched Me?' "

Mark 05:32 And He looked around to see her who had done this thing.

Mark 05:33 But the woman, fearing and trembling, knowing what had happened to her, came and fell down before Him and told Him the whole truth.

Mark 05:34 And He said to her, "Daughter, your faith has made you well. Go in peace, and be healed of your affliction."

Mark 05:35 While He was still speaking, some came from the ruler of the synagogue's house who said, "Your daughter is dead. Why trouble the Teacher any further?"

Mark 05:36 As soon as Jesus heard the word that was spoken, He said to the ruler of the synagogue, "Do not be afraid; only believe."

Mark 05:37 And He permitted no one to follow Him except Peter, James, and John the brother of James.

Mark 05:38 Then He came to the house of the ruler of the synagogue, and saw a tumult and those who wept and wailed loudly.

Mark 05:39 When He came in, He said to them, "Why make this commotion and weep? The child is not dead, but sleeping."

Mark 05:40 And they ridiculed Him. But when He had put them all outside, He took the father and the mother of the child, and those who were with Him, and entered where the child was lying.

Mark 05:41 Then He took the child by the hand, and said to her, "Talitha, cumi," which is translated, "Little girl, I say to you, arise."

Mark 05:42 Immediately the girl arose and walked, for she was twelve years of age. And they were overcome with great amazement.

Mark 05:43 But He commanded them strictly that no one should know it, and said that something should be given her to eat.

RVR1995

Marcos 04:01 Otra vez comenzó Jesús a enseñar junto al mar. Y se reunió alrededor de él tanta gente, que subió a una barca que estaba en el mar, y se sentó; mientras, la gente se quedaba en la orilla.

Marcos 04:02 Entonces les enseñaba por medio de parábolas muchas cosas. Les decía en su enseñanza:

Marcos 04:03 -Oíd: El sembrador salió a sembrar;

Marcos 04:04 y, al sembrar, aconteció que una parte cayó junto al camino, y vinieron las aves del cielo y se la comieron.

Marcos 04:05 Otra parte cayó en pedregales, donde no había mucha tierra, y brotó pronto, porque la tierra no era profunda;

Marcos 04:06 pero cuando salió el sol se quemó, y como no tenía raíz, se secó.

Marcos 04:07 Otra parte cayó entre espinos; y los espinos crecieron y la ahogaron, y no dio fruto.

Marcos 04:08 Pero otra parte cayó en buena tierra, y dio fruto, pues brotó, creció y produjo a treinta, a sesenta y a ciento por uno.

Marcos 04:09 Entonces añadió: -El que tiene oídos para oír, oiga.

Marcos 04:10 Cuando quedó solo, los que estaban cerca de él con los doce le preguntaron sobre la parábola.

Marcos 04:11 Y les dijo: -A vosotros os es dado saber el misterio del reino de Dios; pero a los que están fuera, por parábolas todas las cosas,

Marcos 04:12 para que viendo, vean y no perciban; y oyendo, oigan y no entiendan; para que no se conviertan y les sean perdonados los pecados.

Marcos 04:13 Y les dijo: -¿No entendéis esta parábola? ¿Cómo, pues, entenderéis todas las parábolas?

Marcos 04:14 El sembrador es el que siembra la palabra.

Marcos 04:15 Los de junto al camino son aquellos en quienes se siembra la palabra, pero después que la oyen viene Satanás y quita la palabra que se sembró en sus corazones.

Marcos 04:16 De igual modo, los que fueron sembrados en pedregales son los que, al oír la palabra, al momento la reciben con gozo;

Marcos 04:17 pero no tienen raíz en sí y no se mantienen firmes; por eso, cuando viene la tribulación o la persecución por causa de la palabra, tropiezan.

Marcos 04:18 Los que fueron sembrados entre espinos son los que oyen la palabra,

Marcos 04:19 pero los afanes de este siglo, el engaño de las riquezas y las codicias de otras cosas, entran y ahogan la palabra, y la hacen infructuosa.

Marcos 04:20 Y los que fueron sembrados en buena tierra son los que oyen la palabra, la reciben y dan fruto a treinta, a sesenta y a ciento por uno.

Marcos 04:21 También les dijo: -¿Acaso se trae la luz para ponerla debajo de una vasija o debajo de la cama? ¿No es para ponerla en el candelero?

Marcos 04:22 Pues bien, nada hay oculto que no haya de ser manifestado, ni escondido que no haya de salir a luz.

Marcos 04:23 Si alguno tiene oídos para oír, oiga.

Marcos 04:24 Les dijo también: -Prestad atención a lo que oís, porque con la medida con que medís, os será medido, y aun se os añadirá a vosotros los que oís,

Marcos 04:25 porque al que tiene, se le dará; pero al que no tiene, aun lo que tiene se le quitará.

Marcos 04:26 Decía además: «Así es el reino de Dios, como cuando un hombre echa semilla en la tierra.

Marcos 04:27 Duerma y vele, de noche y de día, la semilla brota y crece sin que él sepa cómo,

Marcos 04:28 porque de por sí lleva fruto la tierra: primero hierba, luego espiga, después grano lleno en la espiga;

Marcos 04:29 y cuando el fruto está maduro, en seguida se mete la hoz, porque la siega ha llegado.»

Marcos 04:30 Decía también: «¿A qué compararemos el reino de Dios? ¿Qué parábola nos servirá para representarlo?

Marcos 04:31 Es como el grano de mostaza, que cuando se siembra es la más pequeña de todas las semillas que hay en la tierra,

Marcos 04:32 pero después de sembrado crece y se hace la mayor de todas las hortalizas, y echa grandes ramas, de tal manera que las aves del cielo pueden morar bajo su sombra.»

Marcos 04:33 Con muchas parábolas como éstas les hablaba la palabra, conforme a lo que podían oír.

Marcos 04:34 Y sin parábolas no les hablaba; aunque a sus discípulos se lo explicaba todo en privado.

Marcos 04:35 Aquel día, cuando llegó la noche, les dijo: -Pasemos al otro lado.

Marcos 04:36 Una vez despedida la multitud, se lo llevaron tal como estaba en la barca. También había otras barcas.

Marcos 04:37 Pero se levantó una gran tempestad de viento que echaba las olas en la barca, de tal manera que ya se anegaba.

Marcos 04:38 Él estaba en la popa, durmiendo sobre un cabezal. Lo despertaron y le dijeron: -¡Maestro!, ¿no tienes cuidado que perecemos?

Marcos 04:39 Él, levantándose, reprendió al viento y dijo al mar: -¡Calla, enmudece! Entonces cesó el viento y sobrevino una gran calma.

Marcos 04:40 Y les dijo: -¿Por qué estáis así amedrentados? ¿Cómo no tenéis fe?

Marcos 04:41 Entonces sintieron un gran temor, y se decían el uno al otro: - ¿Quién es éste, que aun el viento y el mar lo obedecen?

Marcos 05:01 Vinieron al otro lado del mar, a la región de los gadarenos.

Marcos 05:02 Cuando salió él de la barca, en seguida vino a su encuentro, de los sepulcros, un hombre con un espíritu impuro

Marcos 05:03 que habitaba en los sepulcros y nadie podía atarlo, ni aun con cadenas.

Marcos 05:04 Muchas veces había sido atado con grillos y cadenas, pero las cadenas habían sido hechas pedazos por él, y desmenuzados los grillos. Nadie lo podía dominar.

Marcos 05:05 Y siempre, de día y de noche, andaba gritando en los montes y en los sepulcros, e hiriéndose con piedras.

Marcos 05:06 Cuando vio, pues, a Jesús de lejos, corrió y se arrodilló ante él.

Marcos 05:07 Y clamando a gran voz, dijo: -¿Qué tienes conmigo, Jesús, Hijo del Dios Altísimo? ¡Te conjuro por Dios que no me atormentes!

Marcos 05:08 (Porque le decía: «Sal de este hombre, espíritu impuro.»)

Marcos 05:09 Jesús le preguntó: -¿Cómo te llamas? Y respondió diciendo: - Legión me llamo, porque somos muchos.

Marcos 05:10 Y le rogaba mucho que no los enviara fuera de aquella región.

Marcos 05:11 Estaba allí cerca del monte un gran hato de cerdos paciendo.

Marcos 05:12 Y le rogaron todos los demonios, diciendo: -Envíanos a los cerdos para que entremos en ellos.

Marcos 05:13 Jesús, de inmediato, les dio permiso. Y saliendo aquellos espíritus impuros, entraron en los cerdos, los cuales eran como dos mil. El hato se precipitó al mar por un despeñadero, y en el mar se ahogaron.

Marcos 05:14 Los que cuidaban los cerdos huyeron y dieron aviso en la ciudad y en los campos. Y la gente salió a ver qué era aquello que había sucedido.

Marcos 05:15 Llegaron a Jesús y vieron al que había estado atormentado por el demonio, el que había tenido la legión, sentado, vestido y en su juicio cabal; y tuvieron miedo.

Marcos 05:16 Y los que lo habían visto les contaron lo que le había acontecido al que había tenido el demonio, y lo de los cerdos.

Marcos 05:17 Entonces comenzaron a rogarle que se fuera de sus contornos.

Marcos 05:18 Al entrar él en la barca, el que había estado endemoniado le rogaba que lo dejara quedarse con él.

Marcos 05:19 Pero Jesús no se lo permitió, sino que le dijo: -Vete a tu casa, a los tuyos, y cuéntales cuán grandes cosas el Señor ha hecho contigo y cómo ha tenido misericordia de ti.

Marcos 05:20 Él se fue y comenzó a publicar en Decápolis cuán grandes cosas había hecho Jesús con él; y todos se maravillaban.

Marcos 05:21 Al pasar otra vez Jesús en una barca a la otra orilla, se reunió a su alrededor una gran multitud; y él estaba junto al mar.

Marcos 05:22 Y vino un alto dignatario de la sinagoga, llamado Jairo. Al verlo, se postró a sus pies,

Marcos 05:23 y le rogaba mucho, diciendo: -Mi hija está agonizando; ven y pon las manos sobre ella para que sea salva, y viva.

Marcos 05:24 Fue, pues, con él, y lo seguía una gran multitud, y lo apretaban.

Marcos 05:25 Pero una mujer que desde hacía doce años padecía de flujo de sangre,

Marcos 05:26 y había sufrido mucho a manos de muchos médicos, y había gastado todo lo que tenía y de nada le había servido, antes le iba peor,

Marcos 05:27 cuando oyó hablar de Jesús se acercó por detrás entre la multitud y tocó su manto,

Marcos 05:28 porque decía: «Si toco tan sólo su manto, seré salva.»

Marcos 05:29 Inmediatamente la fuente de su sangre se secó, y sintió en el cuerpo que estaba sana de su azote.

Marcos 05:30 Luego Jesús, conociendo en sí mismo el poder que había salido de él, volviéndose a la multitud, preguntó: -¿Quién ha tocado mis vestidos?

Marcos 05:31 Sus discípulos le dijeron: -Ves que la multitud te aprieta, y preguntas: "¿Quién me ha tocado?"

Marcos 05:32 Pero él miraba alrededor para ver quién lo había hecho.

Marcos 05:33 Entonces la mujer, temiendo y temblando, sabiendo lo que en ella había sido hecho, vino y se postró delante de él y le dijo toda la verdad.

Marcos 05:34 Él le dijo: -Hija, tu fe te ha salvado. Vete en paz y queda sana de tu enfermedad.

Marcos 05:35 Mientras él aún hablaba, vinieron de casa del alto dignatario de la sinagoga, diciendo: -Tu hija ha muerto, ¿para qué molestas más al Maestro?

Marcos 05:36 Pero Jesús, luego que oyó lo que se decía, dijo al alto dignatario de la sinagoga: -No temas, cree solamente.

Marcos 05:37 Y no permitió que lo siguiera nadie sino Pedro, Jacobo y Juan, hermano de Jacobo.

Marcos 05:38 Vino a casa del alto dignatario de la sinagoga, y vio el alboroto y a los que lloraban y lamentaban mucho.

Marcos 05:39 Entró y les dijo: -¿Por qué alborotáis y lloráis? La niña no está muerta, sino dormida.

Marcos 05:40 Y se burlaban de él. Pero él, echando fuera a todos, tomó al padre y a la madre de la niña, y a los que estaban con él, y entró donde estaba la niña.

Marcos 05:41 Tomó la mano de la niña y le dijo: -¡Talita cumi! (que significa: "Niña, a ti te digo, levántate").

Marcos 05:42 Inmediatamente la niña se levantó y andaba, pues tenía doce años. Y la gente se llenó de asombro.

Marcos 05:43 Pero él les insistió en que nadie lo supiera, y dijo que dieran de comer a la niña.

LSG

Marc 04:01 Jésus se mit de nouveau à enseigner au bord de la mer. Une grande foule s'étant assemblée auprès de lui, il monta et s'assit dans une barque, sur la mer. Toute la foule était à terre sur le rivage.

Marc 04:02 Il leur enseigna beaucoup de choses en paraboles, et il leur dit dans son enseignement:

Marc 04:03 Écoutez. Un semeur sortit pour semer.

Marc 04:04 Comme il semait, une partie de la semence tomba le long du chemin: les oiseaux vinrent, et la mangèrent.

Marc 04:05 Une autre partie tomba dans un endroit pierreux, où elle n'avait pas beaucoup de terre; elle leva aussitôt, parce qu'elle ne trouva pas un sol profond;

Marc 04:06 mais, quand le soleil parut, elle fut brûlée et sécha, faute de racines.

Marc 04:07 Une autre partie tomba parmi les épines: les épines montèrent, et l'étouffèrent, et elle ne donna point de fruit.

Marc 04:08 Une autre partie tomba dans la bonne terre: elle donna du fruit qui montait et croissait, et elle rapporta trente, soixante, et cent pour un.

Marc 04:09 Puis il dit: Que celui qui a des oreilles pour entendre entende.

Marc 04:10 Lorsqu'il fut en particulier, ceux qui l'entouraient avec les douze l'interrogèrent sur les paraboles.

Marc 04:11 Il leur dit: C'est à vous qu'a été donné le mystère du royaume de Dieu; mais pour ceux qui sont dehors tout se passe en paraboles,

Marc 04:12 afin qu'en voyant ils voient et n'aperçoivent point, et qu'en entendant ils entendent et ne comprennent point, de peur qu'ils ne se convertissent, et que les péchés ne leur soient pardonnés.

Marc 04:13 Il leur dit encore: Vous ne comprenez pas cette parabole? Comment donc comprendrez-vous toutes les paraboles?

Marc 04:14 Le semeur sème la parole.

Marc 04:15 Les uns sont le long du chemin, où la parole est semée; quand ils l'ont entendue, aussitôt Satan vient et enlève la parole qui a été semée en eux.

Marc 04:16 Les autres, pareillement, reçoivent la semence dans les endroits pierreux; quand ils entendent la parole, ils la reçoivent d'abord avec joie;

Marc 04:17 mais ils n'ont pas de racine en eux-mêmes, ils manquent de persistance, et, dès que survient une tribulation ou une persécution à cause de la parole, ils y trouvent une occasion de chute.

Marc 04:18 D'autres reçoivent la semence parmi les épines; ce sont ceux qui entendent la parole,

Marc 04:19 mais en qui les soucis du siècle, la séduction des richesses et l'invasion des autres convoitises, étouffent la parole, et la rendent infructueuse.

Marc 04:20 D'autres reçoivent la semence dans la bonne terre; ce sont ceux qui entendent la parole, la reçoivent, et portent du fruit, trente, soixante, et cent pour un.

Marc 04:21 Il leur dit encore: Apporte-t-on la lampe pour la mettre sous le boisseau, ou sous le lit? N'est-ce pas pour la mettre sur le chandelier?

Marc 04:22 Car il n'est rien de caché qui ne doive être découvert, rien de secret qui ne doive être mis au jour.

Marc 04:23 Si quelqu'un a des oreilles pour entendre, qu'il entende.

Marc 04:24 Il leur dit encore: Prenez garde à ce que vous entendez. On vous mesurera avec la mesure dont vous vous serez servis, et on y ajoutera pour vous.

Marc 04:25 Car on donnera à celui qui a; mais à celui qui n'a pas on ôtera même ce qu'il a.

Marc 04:26 Il dit encore: Il en est du royaume de Dieu comme quand un homme jette de la semence en terre;

Marc 04:27 qu'il dorme ou qu'il veille, nuit et jour, la semence germe et croît sans qu'il sache comment.

Marc 04:28 La terre produit d'elle-même, d'abord l'herbe, puis l'épi, puis le grain tout formé dans l'épi;

Marc 04:29 et, dès que le fruit est mûr, on y met la faucille, car la moisson est là.

Marc 04:30 Il dit encore: A quoi comparerons-nous le royaume de Dieu, ou par quelle parabole le représenterons-nous?

Marc 04:31 Il est semblable à un grain de sénevé, qui, lorsqu'on le sème en terre, est la plus petite de toutes les semences qui sont sur la terre;

Marc 04:32 mais, lorsqu'il a été semé, il monte, devient plus grand que tous les légumes, et pousse de grandes branches, en sorte que les oiseaux du ciel peuvent habiter sous son ombre.

Marc 04:33 C'est par beaucoup de paraboles de ce genre qu'il leur annonçait la parole, selon qu'ils étaient capables de l'entendre.

Marc 04:34 Il ne leur parlait point sans parabole; mais, en particulier, il expliquait tout à ses disciples.

Marc 04:35 Ce même jour, sur le soir, Jésus leur dit: Passons à l'autre bord.

Marc 04:36 Après avoir renvoyé la foule, ils l'emmenèrent dans la barque où il se trouvait; il y avait aussi d'autres barques avec lui.

Marc 04:37 Il s'éleva un grand tourbillon, et les flots se jetaient dans la barque, au point qu'elle se remplissait déjà.

Marc 04:38 Et lui, il dormait à la poupe sur le coussin. Ils le réveillèrent, et lui dirent: Maître, ne t'inquiètes-tu pas de ce que nous périssons?

Marc 04:39 S'étant réveillé, il menaça le vent, et dit à la mer: Silence! tais-toi! Et le vent cessa, et il y eut un grand calme.

Marc 04:40 Puis il leur dit: Pourquoi avez-vous ainsi peur? Comment n'avez-vous point de foi?

Marc 04:41 Ils furent saisis d'une grande frayeur, et ils se dirent les uns aux autres: Quel est donc celui-ci, à qui obéissent même le vent et la mer?

Marc 05:01 Ils arrivèrent à l'autre bord de la mer, dans le pays des Gadaréniens.

Marc 05:02 Aussitôt que Jésus fut hors de la barque, il vint au-devant de lui un homme, sortant des sépulcres, et possédé d'un esprit impur.

Marc 05:03 Cet homme avait sa demeure dans les sépulcres, et personne ne pouvait plus le lier, même avec une chaîne.

Marc 05:04 Car souvent il avait eu les fers aux pieds et avait été lié de chaînes, mais il avait rompu les chaînes et brisé les fers, et personne n'avait la force de le dompter.

Marc 05:05 Il était sans cesse, nuit et jour, dans les sépulcres et sur les montagnes, criant, et se meurtrissant avec des pierres.

Marc 05:06 Ayant vu Jésus de loin, il accourut, se prosterna devant lui,

Marc 05:07 et s'écria d'une voix forte: Qu'y a-t-il entre moi et toi, Jésus, Fils du Dieu Très Haut? Je t'en conjure au nom de Dieu, ne me tourmente pas.

Marc 05:08 Car Jésus lui disait: Sors de cet homme, esprit impur!

Marc 05:09 Et, il lui demanda: Quel est ton nom? Légion est mon nom, lui répondit-il, car nous sommes plusieurs.

Marc 05:10 Et il le pria instamment de ne pas les envoyer hors du pays.

Marc 05:11 Il y avait là, vers la montagne, un grand troupeau de pourceaux qui paissaient.

Marc 05:12 Et les démons le prièrent, disant: Envoie-nous dans ces pourceaux, afin que nous entrions en eux.

Marc 05:13 Il le leur permit. Et les esprits impurs sortirent, entrèrent dans les pourceaux, et le troupeau se précipita des pentes escarpées dans la mer: il y en avait environ deux mille, et ils se noyèrent dans la mer.

Marc 05:14 Ceux qui les faisaient paître s'enfuirent, et répandirent la nouvelle dans la ville et dans les campagnes. Les gens allèrent voir ce qui était arrivé.

Marc 05:15 Ils vinrent auprès de Jésus, et ils virent le démoniaque, celui qui avait eu la légion, assis, vêtu, et dans son bon sens; et ils furent saisis de frayeur.

Marc 05:16 Ceux qui avaient vu ce qui s'était passé leur racontèrent ce qui était arrivé au démoniaque et aux pourceaux.

Marc 05:17 Alors ils se mirent à supplier Jésus de quitter leur territoire.

Marc 05:18 Comme il montait dans la barque, celui qui avait été démoniaque lui demanda la permission de rester avec lui.

Marc 05:19 Jésus ne le lui permit pas, mais il lui dit: Va dans ta maison, vers les tiens, et raconte-leur tout ce que le Seigneur t'a fait, et comment il a eu pitié de toi.

Marc 05:20 Il s'en alla, et se mit à publier dans la Décapole tout ce que Jésus avait fait pour lui. Et tous furent dans l'étonnement.

Marc 05:21 Jésus dans la barque regagna l'autre rive, où une grande foule s'assembla près de lui. Il était au bord de la mer.

Marc 05:22 Alors vint un des chefs de la synagogue, nommé Jaïrus, qui, l'ayant aperçu, se jeta à ses pieds,

Marc 05:23 et lui adressa cette instante prière: Ma petite fille est à l'extrémité, viens, impose-lui les mains, afin qu'elle soit sauvée et qu'elle vive.

Marc 05:24 Jésus s'en alla avec lui. Et une grande foule le suivait et le pressait.

Marc 05:25 Or, il y avait une femme atteinte d'une perte de sang depuis douze ans.

Marc 05:26 Elle avait beaucoup souffert entre les mains de plusieurs médecins, elle avait dépensé tout ce qu'elle possédait, et elle n'avait éprouvé aucun soulagement, mais était allée plutôt en empirant.

Marc 05:27 Ayant entendu parler de Jésus, elle vint dans la foule par derrière, et toucha son vêtement.

Marc 05:28 Car elle disait: Si je puis seulement toucher ses vêtements, je serai guérie.

Marc 05:29 Au même instant la perte de sang s'arrêta, et elle sentit dans son corps qu'elle était guérie de son mal.

Marc 05:30 Jésus connut aussitôt en lui-même qu'une force était sortie de lui; et, se retournant au milieu de la foule, il dit: Qui a touché mes vêtements?

Marc 05:31 Ses disciples lui dirent: Tu vois la foule qui te presse, et tu dis: Qui m'a touché?

Marc 05:32 Et il regardait autour de lui, pour voir celle qui avait fait cela.

Marc 05:33 La femme, effrayée et tremblante, sachant ce qui s'était passé en elle, vint se jeter à ses pieds, et lui dit toute la vérité.

Marc 05:34 Mais Jésus lui dit: Ma fille, ta foi t'a sauvée; va en paix, et sois guérie de ton mal.

Marc 05:35 Comme il parlait encore, survinrent de chez le chef de la synagogue des gens qui dirent: Ta fille est morte; pourquoi importuner davantage le maître?

Marc 05:36 Mais Jésus, sans tenir compte de ces paroles, dit au chef de la synagogue: Ne crains pas, crois seulement.

Marc 05:37 Et il ne permit à personne de l'accompagner, si ce n'est à Pierre, à Jacques, et à Jean, frère de Jacques.

Marc 05:38 Ils arrivèrent à la maison du chef de la synagogue, où Jésus vit une foule bruyante et des gens qui pleuraient et poussaient de grands cris.

Marc 05:39 Il entra, et leur dit: Pourquoi faites-vous du bruit, et pourquoi pleurez-vous? L'enfant n'est pas morte, mais elle dort.

Marc 05:40 Et ils se moquaient de lui. Alors, ayant fait sortir tout le monde, il prit avec lui le père et la mère de l'enfant, et ceux qui l'avaient accompagné, et il entra là où était l'enfant.

Marc 05:41 Il la saisit par la main, et lui dit: Talitha koumi, ce qui signifie: Jeune fille, lève-toi, je te le dis.

Marc 05:42 Aussitôt la jeune fille se leva, et se mit à marcher; car elle avait douze ans. Et ils furent dans un grand étonnement.

Marc 05:43 Jésus leur adressa de fortes recommandations, pour que personne ne sût la chose; et il dit qu'on donnât à manger à la jeune fille.

Textus Receptus Stephanus 1550

Mark 04:01 και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την θαλασσαν και συνηχθη προς αυτον οχλος πολυς ωστε αυτον εμβαντα εις το πλοιον καθησθαι εν τη θαλασση και πας ο οχλος προς την θαλασσαν επι της γης ην

Mark 04:02 και εδιδασκεν αυτους εν παραβολαις πολλα και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου

Mark 04:03 ακουετε ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι

Mark 04:04 και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα του ουρανου και κατεφαγεν αυτο

Mark 04:05 αλλο δε επεσεν επι το πετρωδες οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως εξανετειλεν δια το μη εχειν βαθος γης

Mark 04:06 ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη

Mark 04:07 και αλλο επεσεν εις τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και συνεπνιξαν αυτο και καρπον ουκ εδωκεν

Mark 04:08 και αλλο επεσεν εις την γην την καλην και εδιδου καρπον αναβαινοντα και αυξανοντα και εφερεν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον

Mark 04:09 και ελεγεν αυτοις ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

Mark 04:10 οτε δε εγενετο καταμονας ηρωτησαν αυτον οι περι αυτον συν τοις δωδεκα την παραβολην

Mark 04:11 και ελεγεν αυτοις υμιν δεδοται γνωναι το μυστηριον της βασιλειας του θεου εκεινοις δε τοις εξω εν παραβολαις τα παντα γινεται

Mark 04:12 ινα βλεποντες βλεπωσιν και μη ιδωσιν και ακουοντες ακουωσιν και μη συνιωσιν μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοις τα αμαρτηματα

Mark 04:13 και λεγει αυτοις ουκ οιδατε την παραβολην ταυτην και πως πασας τας παραβολας γνωσεσθε

Mark 04:14 ο σπειρων τον λογον σπειρει

Mark 04:15 ουτοι δε εισιν οι παρα την οδον οπου σπειρεται ο λογος και οταν ακουωσιν ευθεως ερχεται ο σατανας και αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εν ταις καρδιαις αυτων

Mark 04:16 και ουτοι εισιν ομοιως οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν ακουωσιν τον λογον ευθεως μετα χαρας λαμβανουσιν αυτον

Mark 04:17 και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοις αλλα προσκαιροι εισιν ειτα γενομενης θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθεως σκανδαλιζονται

Mark 04:18 και ουτοι εισιν οι εις τας ακανθας σπειρομενοι ουτοι εισιν οι τον λογον ακουοντες

Mark 04:19 και αι μεριμναι του αιωνος τουτου και η απατη του πλουτου και αι περι τα λοιπα επιθυμιαι εισπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρπος γινεται

- Mark 04:20** και ουτοι εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντες οιτινες ακουουσιν τον λογον και παραδεχονται και καρποφορουσιν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον
- Mark 04:21** και ελεγεν αυτοις μητι ο λυχνος ερχεται ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ινα επι την λυχνιαν επιτεθη
- Mark 04:22** ου γαρ εστιν τι κρυπτον ο εαν μη φανερωθη ουδε εγενετο αποκρυφον αλλ ινα εις φανερον ελθη
- Mark 04:23** ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω
- Mark 04:24** και ελεγεν αυτοις βλεπετε τι ακουετε εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν και προστεθησεται υμιν τοις ακουουσιν
- Mark 04:25** ος γαρ αν εχη δοθησεται αυτω και ος ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου
- Mark 04:26** και ελεγεν ουτως εστιν η βασιλεια του θεου ως εαν ανθρωπος βαλη τον σπορον επι της γης
- Mark 04:27** και καθευδη και εγειρηται νυκτα και ημεραν και ο σπορος βλαστανη και μηκυνηται ως ουκ οιδεν αυτος
- Mark 04:28** αυτοματη γαρ η γη καρποφορει πρωτον χορτον ειτα σταχυν ειτα πληρη σιτον εν τω σταχυι
- Mark 04:29** οταν δε παραδω ο καρπος ευθεως αποστελλει το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμος
- Mark 04:30** και ελεγεν τινι ομοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου η εν ποια παραβολη παραβαλωμεν αυτην
- Mark 04:31** ως κοκκω σιναπεως ος οταν σπαρη επι της γης μικροτερος παντων των σπερματων εστιν των επι της γης
- Mark 04:32** και οταν σπαρη αναβαινει και γινεται παντων των λαχανων μειζων και ποιει κλαδους μεγαλους ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν αυτου τα πετεινα του ουρανου κατασκηνουν
- Mark 04:33** και τοιαυταις παραβολαις πολλαις ελαλει αυτοις τον λογον καθώς ηδυναντο ακουειν
- Mark 04:34** χωρις δε παραβολης ουκ ελαλει αυτοις κατ ιδιαν δε τοις μαθηταις αυτου επελυνεν παντα
- Mark 04:35** και λεγει αυτοις εν εκεινη τη ημερα οψιας γενομενης διελθωμεν εις το περαν
- Mark 04:36** και αφεντες τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ως ην εν τω πλοιω και αλλα δε πλοιαρια ην μετ αυτου
- Mark 04:37** και γινεται λαιλαψ ανεμου μεγαλη τα δε κυματα επεβαλλεν εις το πλοιον ωστε αυτο ηδη γεμιζεσθαι
- Mark 04:38** και ην αυτος επι τη πρυμνη επι το προσκεφαλαιον καθευδων και διεγειρουσιν αυτον και λεγουσιν αυτω διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα
- Mark 04:39** και διεγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσο και εκοπασεν ο ανεμος και εγενετο γαληνη μεγαλη

Mark 04:40 και ειπεν αυτοις τι δειλοι εστε ουτως πως ουκ εχετε πιστιν

Mark 04:41 και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προς αλληλους τις αρα ουτος εστιν οτι και ο ανεμος και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω

Mark 05:01 και ηλθον εις το περαν της θαλασσης εις την χωραν των γαδαρηνων

Mark 05:02 και εξελθοντι αυτω εκ του πλοιου ευθεως απηνητησεν αυτω εκ των μνημειων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω

Mark 05:03 ος την κατοικησιν ειχεν εν τοις μνημειοις και ουτε αλυσεσιν ουδεις ηδυνατο αυτον δησαι

Mark 05:04 δια το αυτον πολλακις πεδαις και αλυσεσιν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τας αλυσεις και τας πεδας συντετριφθαι και ουδεις αυτον ισχυεν δαμασαι

Mark 05:05 και διαπαντος νυκτος και ημερας εν τοις ορεσιν και εν τοις μνημασιν ην κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοις

Mark 05:06 ιδων δε τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτω

Mark 05:07 και κραξας φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισης

Mark 05:08 ελεγεν γαρ αυτω εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπου

Mark 05:09 και επηρωτα αυτον τι σοι ονομα και απεκριθη λεγων λεγεων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν

Mark 05:10 και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτους αποστειλη εξω της χωρας

Mark 05:11 ην δε εκει προς τα ορη αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη

Mark 05:12 και παρεκαλεσαν αυτον παντες οι δαιμονες λεγοντες πεμψον ημας εις τους χοιρους ινα εις αυτους εισελθωμεν

Mark 05:13 και επετρεψεν αυτοις ευθεως ο ιησους και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν ησαν δε ως δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση

Mark 05:14 οι δε βοσκοντες τους χοιρους εφυγον και ανηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους και εξηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονος

Mark 05:15 και ερχονται προς τον ιησουν και θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον και ιματισμενον και σωφρονουντα τον εσχηκοτα τον λεγεωνα και εφοβηθησαν

Mark 05:16 και διηγησαντο αυτοις οι ιδοντες πως εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων

Mark 05:17 και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων

Mark 05:18 και εμβαντος αυτου εις το πλοιον παρεκαλει αυτον ο δαιμονισθεις ινα η μετ αυτου

Mark 05:19 ο δε ιησους ουκ αφηκεν αυτον αλλα λεγει αυτω υπαγε εις τον οικον σου προς τους σους και αναγγειλον αυτοις οσα σοι ο κυριος εποιησεν και ηλεησεν σε

Mark 05:20 και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω ο ιησους και παντες εθαυμαζον

Mark 05:21 και διαπερασαντος του ιησου εν τω πλοιω παλιν εις το περαν συνηχθη οχλος πολυς επ αυτον και ην παρα την θαλασσαν

Mark 05:22 και ιδου ερχεται εις των αρχισυναγωγων ονοματι ιαειρος και ιδων αυτον πιπτει προς τους ποδας αυτου

Mark 05:23 και παρεκαλει αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχατως εχει ινα ελθων επιθης αυτη τας χειρας οπως σωθη και ζησεται

Mark 05:24 και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς και συνεθλιβον αυτον

Mark 05:25 και γυνη τις ουσα εν ρυσει αιματος ετη δωδεκα

Mark 05:26 και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ εαυτης παντα και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εις το χειρον ελθουσα

Mark 05:27 ακουσασα περι του ιησου ελθουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου

Mark 05:28 ελεγεν γαρ οτι καν των ιματιων αυτου αψωμαι σωθησομαι

Mark 05:29 και ευθεως εξηρανθη η πηγη του αιματος αυτης και εγνω τω σωματι οτι ιαται απο της μαστιγος

Mark 05:30 και ευθεως ο ιησους επιγνους εν εαυτω την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσας επιστραφεις εν τω οχλω ελεγεν τις μου ηψατο των ιματιων

Mark 05:31 και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεις τον οχλον συνθλιβοντα σε και λεγεις τις μου ηψατο

Mark 05:32 και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν

Mark 05:33 η δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα ειδυια ο γεγονεν επ αυτη ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την αληθειαν

Mark 05:34 ο δε ειπεν αυτη θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε υπαγε εις ειρηνην και ισθι υγιης απο της μαστιγος σου

Mark 05:35 ετι αυτου λαλουντος ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ σου απεθανεν τι ετι σκυλλεις τον διδασκαλον

Mark 05:36 ο δε ιησους ευθεως ακουσας τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγη μη φοβου μονον πιστευε

Mark 05:37 και ουκ αφηκεν ουδενα αυτω συνακολουθησαι ει μη πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου

Mark 05:38 και ερχεται εις τον οικον του αρχισυναγωγου και θεωρει θορυβον κλαιοντας και αλαλαζοντας πολλα

Mark 05:39 και εισελθων λεγει αυτοις τι θορυβεισθε και κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει

Mark 05:40 και κατεγελων αυτου ο δε εκβαλων απαντας παραλαμβανει τον πατερα του παιδιου και την μητερα και τους μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον ανακειμενον

Mark 05:41 και κρατησας της χειρος του παιδιου λεγει αυτη ταλιθα κουμι ο εστιν μεθερμηνευομενον το κορασιον σοι λεγω εγειραι

Mark 05:42 και ευθεως ανεστη το κορασιον και περιεπατει ην γαρ ετων δωδεκα
και εξεστησαν εκστασει μεγαλη

Mark 05:43 και διεστειλατο αυτοις πολλα ινα μηδεις γνω τουτο και ειπεν
δοθηναι αυτη φαγειν